

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2020 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Izabela Dehmel

7. Ławnicy: Danuta Kałasz

8. Krzysztof Grzybowski,

Protokolant: p.o. staż. N. S.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań – Nowe Miasto w Poznaniu Sławomira Szymańskiego

po rozpoznaniu w dniu 08.06.2020 r., 03.07.2020 r., 25.08.2020 r. i 10.09.2020r. na rozprawie

sprawy

1. A. C. (1) (C.)

urodzonego dnia (...) w P.

syna Z. i M. zd. K.

oskarżonego o to, że:

I. W nocy 5 października 2019 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1), posługując się niebezpiecznym przedmiotem w postaci noża, po uprzednim doprowadzeniu O. P. do stanu bezbronności, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia zegarka marki I. koloru srebrnego o wartości 400,00 zł na szkodę O. P., używając przy tym groźby pozbawienia życia, która wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę jej spełnienia, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne

tj. o przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. W dniu 06 maja 2019 r. w P. na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...) dokonał uszkodzenia samochodu osobowego marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), poprzez wgniecenie kłapy komory silnika oraz zabicie szyby przedniej, powodując tym samym szkodę w mieniu (...) Sp. z o.o. w wysokości 3 515,00 zł, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. M. K. (1) (K.)

urodzonego dnia (...) w P.

syna E. i D. zd. D.

oskarżonego o to, że:

III. W nocy 05 października 2019 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z A. C. (1), posługującym się niebezpiecznym przedmiotem w postaci noża, po uprzednim doprowadzeniu O. P. do stanu bezbronności, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia zegarka marki I. koloru srebrnego o wartości 400,00 zł na szkodę O. P., używając przy tym groźby pozbawienia życia, która wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę jej spełnienia, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

***

1. Uznaje oskarżonego **A. C. (1)** za winnego tego, że w nocy z 4/5 października 2019r. w P., będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 23.01.2012r., sygn. XVI K 159/11 za przestępstwo z art. 280 §2 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 03.02.2011r. do dnia 16.10.2013r. i od dnia 11.04.2017r. do dnia 28.07.2017r., w ciągu pięciu lat po odbyciu w/w kary popełnił umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa za które był już skazany w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1), posługując się nożem typu tasak, po uprzednim doprowadzeniu O. P. do stanu bezbronności poprzez zamachnięcie się nożem w kierunku pokrzywdzonego oraz grożąc mu pozbawieniem życia, która to groźba wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę jej spełnienia, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia zegarka marki I. koloru srebrnego o wartości 400 zł na szkodę O. P. tj. przestępstwa z art. 280 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. i za to na podstawie art. 280 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. wymierza mu karę **3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 §2 k.k. karę 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny przyjmując, iż jedna stawka dzienna wynosi 10 (dziesięć) zł.**

2. Na podstawie art. 46 §1 k.k. orzeka wobec oskarżonego A. C. (1) solidarnie z oskarżonym M. K. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego O. P. (O. P.) kwoty 400 (czterysta) zł.

3. Uznaje oskarżonego **A. C. (1)** za winnego tego, że w dniu 06 maja 2019 r. w P., będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 23.01.2012r., sygn. XVI K 159/11 za przestępstwo z art. 280 §2 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 03.02.2011r. do dnia 16.10.2013r. i od dnia 11.04.2017r. do dnia 28.07.2017r., w ciągu pięciu lat po odbyciu w/w kary popełnił umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa za które był już skazany w ten sposób, że na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...) poprzez wgniecenie kłapy komory silnika oraz zabicie szyby przedniej dokonał uszkodzenia samochodu osobowego marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) będącego własnością (...) Sp. z o.o., powodując szkodę w mieniu w wysokości 3.814,20 zł, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. tj. przestępstwa z art. 288 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. i za to na podstawie art. 288 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. wymierza mu **karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.**

4. Na podstawie art. 46 §1 k.k. w zw. z art. 49 §3 k.p.k. orzeka wobec oskarżonego A. C. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. V. (...) kwoty 3.814,20 (trzy tysiące osiemset czternaście złotych dwadzieścia groszy).

5. Na podstawie art. 85§1 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 §1 k.k. wymierzone w punktach 1 i 3 jednostkowe kary pozbawienia wolności łączy i wymierza oskarżonemu **A. C. (1) karę łączną 3 (trzech) lat i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności.**

6. Na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie 5 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu A. C. (1) okres zatrzymania od dnia 06.05.2019r., godz. 18.00 do dnia 07.05.2019r., godz. 14.45 oraz okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 17.10.2019r., godz. 16.50 do nadal.

7. Uznaje oskarżonego **M. K. (1)** za winnego tego, że w nocy z 4/5 października 2019r. w P., będąc uprzednio skazany wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dnia 19.05.2015r., sygn. VI K 222/15 m. in. za przestępstwo z art. 157 §1 k.k. i art. 284 §2 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał

w okresie od dnia 27.08.2017r. do dnia 22.02.2019r., w ciągu pięciu lat po odbyciu w/w kary popełnił umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa za które był już skazany w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z A. C. (1), który posługiwał się nożem typu tasak, po uprzednim doprowadzeniu O. P. do stanu bezbronności poprzez zamachnięcie się przez A. C. (1) nożem w kierunku pokrzywdzonego oraz grożąc mu pozbawieniem życia, która to groźba wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę jej spełnienia, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia zegarka marki I. koloru srebrnego o wartości 400 zł na szkodę O. P. tj. przestępstwa z art. 280 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. i za to na podstawie art. 280 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. wymierza mu **karę 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 §2 k.k. karę 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny przyjmując, iż jedna stawka dzienna wynosi 10 (dziesięć) zł.**

8. Na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie 7 kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu M. K. (1) okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 23.10.2019r., godz. 17.50 do nadal.

9. Na podstawie art. 46 §1 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. K. (1) solidarnie z oskarżonym A. C. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego O. P. (O. P.) kwoty 400 (czterysta) zł.

10. Na podstawie §17 ust. 2 pkt 5 i §20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu przyznaje adw. K. T. kwotę 1.180,80 zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu A. C. (1) z urzędu w postępowaniu sądowym.

11. Na podstawie §17 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 5 i §20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu przyznaje adw. A. T. kwotę 1549,80 zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. K. (1) z urzędu w postępowaniu przygotowawczym i sądowym.

12. Na podstawie art. 624 §1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 83 nr 49 poz. 223 ze zm.) zwalnia oskarżonych z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierza im opłaty.

9. Krzysztof Grzybowski Izabela Dehmel Danuta Kalasz

UZASADNIENIE			
Uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 11 września 2020 r.	Sygnatura akt	III K 579/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub			

art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1	A. C. (1)	W nocy z 4/5 października 2019 r. w P., będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 23.01.2012r., sygn. XVI K 159/11 za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 03.02.2011r. do dnia 16.10.2013r. i od dnia 11.04.2017r. do dnia 28.07.2017r., w ciągu pięciu lat po odbyciu w/ w kary popełnił umyślnie przestępstwo podobne do przestępstwa za które był już skazany w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1), posługując się nożem typu tasak, po uprzednim doprowadzeniu O. P. do stanu bezbronności	

		<p>poprzez zamachnięcie się nożem w kierunku pokrzywdzonego oraz grożąc mu pozbawieniem życia, która to groźba wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę jej spełnienia, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia zegarka marki I. koloru srebrnego o wartości 400 zł na szkodę O. P.</p> <p>tj. przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.</p>	
1.1.2	A. C. (1)	<p>W dniu 6 maja 2019 r. w P., będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 23.01.2012r., sygn. XVI K 159/11 za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 03.02.2011r. do dnia 16.10.2013r. i od dnia 11.04.2017r. do dnia 28.07.2017r., w ciągu pięciu lat po odbyciu w/ w kary popełnił umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa za które był już skazany w ten sposób, że na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...) poprzez wgniecenie klapy komory silnika oraz zbitcie szyby przedniej dokonał uszkodzenia samochodu osobowego marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) będącego własnością (...) Sp. z o.o., powodując szkodę w mieniu w</p>	

		<p>wysokości 3.814,20 zł, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o.</p> <p>tj. przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.</p>	
1.1.3	M. K. (1)	<p>W nocy z 4/5 października 2019 r. w P., będąc uprzednio skazany wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dnia 19.05.2015r., sygn. VI K 222/15 m. in. za przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. i art. 284 § 2 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 27.08.2017r. do dnia 22.02.2019r., w ciągu pięciu lat po odbyciu w/ w kary popełnił umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa za które był już skazany w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z A. C. (1), który posługiwał się nożem typu tasak, po uprzednim doprowadzeniu O. P. do stanu bezbronności poprzez zamachnięcie się przez A. C. (1) nożem w kierunku pokrzywdzonego oraz grożąc mu pozbawieniem życia, która to groźba wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę jej spełnienia, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia zegarka marki I. koloru srebrnego</p>	

		o wartości 400 zł na szkodę O. P. tj. przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 5 października 2019r. około godz. 23:00, A. C. (1) pojechał autobusem do hotelu pracowniczego przy ul. (...) w P., gdzie zamieszkiwał obywatel U. S. K. (1), z którym chciał się „rozprawić” z uwagi na to, że w tym samym dniu w godzinach popołudniowych ten zaczął go w P. na pętli tramwajowej na S. i groził, że „zgwalci jego matkę”. Wsiadając z autobusu spotkał na przystanku M. K. (1), który postanowił pójść z nim do hotelu, gdzie następnie próbowali znaleźć S. K. (1). W hotelu mieszkał również obywatel U. O. P., który w Polsce pracuje jako pracownik ogólnobudowlany. O godz. 00:11:25 O. P. wyszedł ze swojego pokoju i udał się do łazienki w celu załatwienia potrzeb fizjologicznych. Miał wówczas na lewej ręce srebrny zegarek marki I.. W tym czasie A. C. (1) i M. K. (1) przebywali w holu hotelu i widząc idącego korytarzem O. P. udali się w jego kierunku i o godz. 00:11:59 weszli za	częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. C. (1)	k. 43-46,48, 257-258	

nim do łazienki. Następnie o godz. 00:12:11 drzwi od łazienki otworzył M. T., a następnie nie wchodząc do wnętrza wycofał się i udał do pokoju nr (...). W tym czasie O. P. przebywał w toalecie (w kabinie) mieszczącej się w łazience.

Po wyjściu z kabiny O. P. zauważył stojących w łazience A. C. (1) i M. K. (1), którzy zastawili mu drogę do wyjścia z pomieszczenia. A. C. (1) zapytał O. P., czy zna S., na co ten odpowiedział, że nie zna nikogo o takim imieniu. Wtedy M. K. (1) zażądał od O. P. wydania mu zegarka, który miał na lewej ręce, twierdząc, że ten kłamie i nie chce mu udzielić odpowiedzi, jednakże O. P. odmówił wydania rzeczy. Wtedy A. C. (1) wyjął spod kurtki nóż w kształcie tasaka i zamachnął się nim w kierunku O. P., w reakcji na co ten odskoczył w bok. Jednocześnie A. C. (1) i M. K. (1) grozili O. P., że jeżeli nie odda im zegarka to „go zajebią”. O. P. widząc agresywne zachowanie mężczyzn i obawiając się, że może zostać ponownie zaatakowany oddał A. C. (1) zegarek. Wtedy M. K. (1) powiedział, że będą czekać przed wejściem do hotelu i jeśli O. P. przyprowdzi S. to oddadzą mu zegarek. O godz. 00:14:03 M. K. (1) i A. C. (1) wyszli z łazienki, a bezpośrednio za nimi pomieszczenie

<p>opuścił O. P., który poszedł do swojego pokoju. Wychodząc z łazienki O. P. nie miał na lewej ręce zegarka. O godz. 00:16 A. C. (1) i M. K. (1) opuścili hotel pracowniczy.</p> <p>Wartość zegarka marki I. należącego do O. P. wynosiła 400 zł.</p> <p>W dniu 06 października 2019r. w godzinach rannych O. P. o zdarzeniu powiedział koledze R. G., a następnie razem udali się do KP (...) w P., gdzie O. P. złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa.</p> <p>Kilka dni po zdarzeniu do O. P. podszedł mężczyzna, który w trakcie rozmowy przedstawił się jako S. i poprosił go o wycofanie zeznań w związku ze zdarzeniem z udziałem A. C. (1) i M. K. (1), mówiąc, że „go zajebią”, jednakże ten odmówił.</p>			
<p>częściowo wyjaśnienia M. K. (1)</p>	<p>k. 70-72, 75,</p>		
<p>zeznania O. P.</p>	<p>k. 1-3, 904v-907v</p>		
<p>protokół okazania osoby</p>	<p>k. 25-26</p>		
<p>płyta z nagraniem z monitoringu</p>	<p>k. 191</p>		
<p>W nocy z 5 na 6 maja 2019 r. A. C. (1) przebywał ze znajomymi w okolicy stacji paliw (...) na (...) S., gdzie spożywał alkohol w postaci około pół litra wódki.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego A. C. (1)</p>	<p>k. 104-105</p>	

Po kilku godzinach, będąc w stanie silnego upojenia alkoholowego postanowił wrócić pieszo na osiedle (...) do swojego miejsca zamieszkania. W drodze powrotnej mijał salon (...) mieszczący się przy ul. (...), przy którym stał pojazd demonstracyjny S. (...) o nr. rej. (...). A. C. (1) podszedł do pojazdu i zaczął skakać po jego masce, powodując uszkodzenia w postaci wgniecenia komory silnika i zbitcia szyby czołowej.

Opuszczając miejsce zdarzenia A. C. (1), w odległości około 10 metrów od uszkodzonego pojazdu, zgubił portfel z zawartością dokumentów, w tym dowodu osobistego wydanego na jego nazwisko. Portfel został znaleziony przez kuriera firmy (...), a następnie przekazany w dniu 07 maja 2019r. funkcjonariuszom Policji.

Koszt naprawy samochodu S. (...) o nr. rej. (...) wyniósł kwotę 3.814,20 zł brutto. Szkoda została zlikwidowana w Towarzystwie (...) pod numerem (...).

protokół oględzin samochodu	k. 87-88	
notatka urzędowa z dnia 07.05.2019 r.	k. 89	
zeznania świadka K. B.	k. 84-85	

protokół oględzin samochodu S. (...) z dnia 06.05.2019 r.	k. 87-88v		
zeznania świadka R. P.	k. 99		
- pismo (...) Sp. z o.o. w L. z dnia 03.02.2020 r. - faktura VAT nr (...) z dnia 27.06.2019 r.	k. 638, 663		
A. C. (1) ma 27 lat, ma wykształcenie podstawowe, jest kawalerem, utrzymuje się z prac dorywczych (głównie trudni się pracami ogólnobudowlanymi). Przed zastosowaniem tymczasowego aresztowania zamieszkiwał z rodzicami i bratem w mieszkaniu komunalnym. W miejscu zamieszkania posiada dobrą opinię.	karta karna	k. 40-41	
wywiad środowiskowy	108-109, 184-184v		
A. C. (1) był karany: - wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 23 stycznia 2012 r., sygn. akt XVI K 159/11 za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od dnia 03 lutego 2011 r. do dnia 16 października 2013 r. oraz od dnia 11 kwietnia 2017 r. do dnia 28 lipca 2017 r.,	- wyrok SR Poznań - Nowe Miasto, III K 943/14 - wyrok SO w Poznaniu, XVIII Ka 1167/15 - wyrok SO w Poznaniu, XVI K 159/11 - wyrok SA w Poznaniu, II AKa 97/12 - informacja o odbytych karach	k.116-117, 118, 125- 126, k.128-134, 135-136	

<p>- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 29 lipca 2015 r., sygn. akt III K 943/14 za ciąg przestępstw z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za ciąg przestępstw z art. 275 § 1 k.k. i art. 276 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 30 lipca 2014 r. do dnia 2015 r. oraz od dnia 06 lipca 2016 r. do dnia 11 kwietnia 2017 r.</p>			
<p>M. K. (1) ma 30 lat, ma wykształcenie podstawowe, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, przed zastosowaniem tymczasowego aresztowania utrzymywał się z prac dorywczych. W ostatnim miejscu zamieszkania (...)w P. – ul. (...)) posiadał negatywną opinię dotyczącą jego zachowania.</p> <p>M. K. (1) nadużywa od około 10 lat środków psychoaktywnych i alkoholu.</p>	<p>karta karna wywiad środowiskowy</p>	<p>k. 158-160 k. 183-183v</p>	
<p>M. K. (1) był ośmiokrotnie karany, w tym:</p> <p>- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w</p>	<p>- wyrok SR Poznań - Nowe Miasto, VI K 969/12 - wyrok SR Poznań - Nowe Miasto, VI K 1291/12</p>	<p>k. 230, 231-232,</p>	

<p>Poznaniu z dnia 29 maja 2014 r., sygn. akt VI K 280/14 za przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. i art. 160 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 27 sierpnia 2017 r. do dnia 23 lutego 2019 r. w ramach kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 19 maja 2015 r., sygn. akt VI K 222/15.</p>	<p>- wyrok SR Poznań - Nowe Miasto, VI K 1755/12</p> <p>- wyrok SR Poznań - Nowe Miasto, VI K 1008/13</p> <p>- wyrok SR Poznań - Nowe Miasto, VI K 280/14</p> <p>- wyrok SR Poznań - Nowe Miasto, VI K 222/15</p> <p>- nakaz karny VI K 1317/11</p> <p>- wyrok SR Poznań - Nowe Miasto, VI K 2175/11</p> <p>- informacja o odbytych karach</p>	<p>233-234, 235, 236, 237-239, 247-249, 251, 254</p>	
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>2. OCena DOWOdów</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	

1.1.1	zeznania pokrzywdzonego	Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego O. P. w całości.	
1.1.3	O. P.	<p>W ocenie Sądu zeznania O. P. odnośnie zdarzenia w toku całego postępowania były spójne, logiczne, szczegółowe i konsekwentne, co przemawiało za uznaniem ich za prawdziwe. Wskazać przy tym należy, że relacja pokrzywdzonego odnośnie dokonanego na nim rozboju znalazła w znacznej mierze odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym, zwłaszcza w nagraniu z monitoringu z dnia 05.10.2019r., które potwierdziło w sposób kategoriyczny fakt przebywania A. C. (1) i M. K. (1) w hotelu pracowniczym, nadto pozwoliło zweryfikować zeznania pokrzywdzonego, w zakresie, w jakim opisywał sposób przemieszczania się jego i oskarżonych wewnątrz hotelu (w tym wejście oskarżonych do łazienki krótko po wejściu pokrzywdzonego, a następnie wspólne wyjście z niej oskarżonych oraz pokrzywdzonego), jak również fakt posiadania w momencie wejścia do łazienki zegarka i jego braku w chwili opuszczania pomieszczenia.</p> <p>Jednocześnie O. P. w sposób jednoznaczny zidentyfikował</p>	

oskarżonych jako sprawców rozboju, wskazując na nich w toku rozprawy w dniu 10 września 2020r., jak również opisał zachowanie każdego z nich. Dodatkowo podkreślić należy, że pokrzywdzony składając zeznania w toku postępowania przygotowawczego wskazał na liczne szczegóły wyglądu i cech każdego ze sprawców w tym wiek, wzrost, czy budowę ciała, dodatkowo podczas okazania jednoznacznie wskazał na osobę A. C. (1), jako tego który dokonał zamachu nożem w jego kierunku (k. 25-26v)., co łącznie w ocenie Sądu pozwalało nie tylko potwierdzić fakt, że osobami które pokrzywdzony spotkał w łazience byli oskarżeni, lecz również ustalić rolę każdego w nich w zaistniałym zdarzeniu.

Wskazać należy również, że przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dostarczyło wiarygodnych podstaw by twierdzić, że zeznania złożone przez O. P. stanowiły bezpodstawne oskarżenie A. C. (1) i M. K. (1). Podkreślić należy, bowiem że oskarżeni są dla pokrzywdzonego osobami całkowicie obcymi, nie pozostawali nigdy w żadnym konflikcie, a zatem brak jest racjonalnych podstaw

by twierdzić, że O. P. narażając się na odpowiedzialność karną za złożenie fałszywego zawiadomienia o niepopelnionym przestępstwie i za złożenie fałszywych zeznań w sposób kłamliwy pomówił oskarżonych o dokonanie przestępstwa na jego szkodę. Przyjęcie takiej tezy sprzeczne jest również z zasadami racjonalnego myślenia i doświadczenia życiowego. Zakładając, hipotetycznie, na co wskazywali oskarżeni, że celem pomówienia ze strony O. P. miała być chęć uzyskania od matki A. C. (1) pieniędzy za wycofanie zeznań przyjąć by należało, że O. P. już w momencie pojawienia się w hotelu nieznanym mu, przypadkowych mężczyzn powziął zamiar ich pomówienia, w tym celu wychodząc z łazienki zdjął z ręki zegarek, a następnego dnia złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa. Zakładając dalej zgodnie z twierdzeniami oskarżonych, że działanie to miało być podjęte wspólnie z S. K. (2) zastanawiające jest dlaczego osoba ta, w sytuacji gdy sama miała odnieść korzyść finansową w związku z fałszywym oskarżeniem, dla uwiarygodnienia wersji przedstawianej przez O. P. nie złożyła obciążających oskarżonych zeznań. Co

istotne również M. C. korzystając z przysługującego jej prawa do odmowy składania zeznań, nie potwierdziła faktu żądania przez pokrzywdzonego pieniędzy za wycofanie oskarżenia, pomimo tego, iż z pewnością miała świadomość znaczenia tej okoliczności dla oceny zasadności stawianego synowi A. C. (1) zarzutu. W świetle powyższych argumentów i zestawieniu ich ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym nie sposób w sposób racjonalny twierdzić, że zeznania pokrzywdzonego nie odzwierciedlały rzeczywistego przebiegu zdarzenia, w trakcie którego oskarżeni dokonali rozboju na jego osobie i stanowiły jedynie pomówienie motywowane dodatkowo czynnikiem finansowym.

Odnosząc się natomiast do podnoszonych przez obrońców zarzutów dotyczących rozbieżności w zeznaniach O. P. tj. dotyczących wielkości noża (w toku postępowania przygotowawczego pokrzywdzony wskazywał, iż ostrze noża miało długość 30 cm, natomiast rączka była długości około 15 cm; w toku postępowania sądowego zeznał, iż nóż w całości miał około 30 cm), miejsca w które odskoczył

po zamachnięciu się nożem przez A. C. (1) (w toku postępowania przygotowawczego pokrzywdzony podał, że odskoczył do tyłu, natomiast przed Sądem, że do tyłu i w bok) czy też faktu znajomości z S. K. Sąd doszedł do przekonania, że nie ma żadnych podstaw do kwestionowania ich wartości dowodowej. Pokrzywdzony w konsekwentny sposób opisał rodzaj użytego narzędzia, jak również sposób jego użycia przez oskarżonego A. C. (1), odnosząc się natomiast do jego wielkości, po odcytaniu przed Sądem zeznań złożonych w śledztwie, od razu wskazał na błąd w zapisie mówiąc, że wskazana wielkość 30 cm odnosiła się do długości całego narzędzia. Taki sposób zeznawania przez O. P. świadczy w ocenie Sądu o szczerości jego zeznań, tym bardziej, że wielkość użytego narzędzia nie mogła mieć jakiegokolwiek wpływu na ocenę zasadności stawianego oskarżonym zarzutu. Nie sposób przy tym twierdzić, że pokrzywdzony w sposób świadomy przed Sądem wskazał na mniejszy rozmiar użytego noża, a także na inny sposób przemieszczania się w celu uniknięcia ciosu przewidując, że A. C. (1) odwołując się do tej kwestii będzie podważał

wiarygodność jego zeznań (twierdzenia A. C., że rozmiar narzędzia, przy uwzględnieniu jego wzrostu i wielkości pomieszczenia musiałby spowodować zadanie ciosu pokrzywdzonemu, a także że wielkość pomieszczenia uniemożliwiła cofnięcie się w celu uniknięcia ciosu). Podkreślić należy również, że O. P. przed Sądem złożył bardzo szczegółowe zeznania, co wynikało z faktu zadawania mu szeregu pytań, a co pozwoliło na ustalenie wielu detali, do których w zeznaniach złożonych w śledztwie w ogóle się nie odnosił. Nie sposób przy tym nie zauważyć, że to bardziej powierzchowny sposób przesłuchania pokrzywdzonego w toku postępowania przygotowawczego, a następnie drobiazgowie przesłuchanie przed Sądem doprowadziło do sytuacji, w której można było odnieść wrażenie, że relacja O. P. zawiera nieścisłości, czy wręcz ujawnia nowe okoliczności, co tym samym podważa jej wiarygodność. Taki wniosek można wyprowadzić również w odniesieniu do faktu znajomości pokrzywdzonego z S. K.. Pokrzywdzony w toku postępowania przygotowawczego wskazał wprost, że w chwili zdarzenia nie znał

żadnego S., który mieszkał w hotelu robotniczym i stanowisko takie konsekwentnie prezentował również przed Sądem. Jednocześnie dopiero na wprost zadane mu pytanie dotyczące rzekomego domagania się od matki A. C. (1) pieniędzy za wycofanie zeznań opisał okoliczności, w jakich spotkał S. K. (1), a jego tłumaczenie odnoszące się do przemilczenia powyższego faktu należało uznać za racjonalne i logiczne. Treść protokołu przesłuchania O. P. na rozprawie wprost wskazuje, że odpowiadał on na konkretnie stawiane mu pytania, a udzielona na nie odpowiedź w ocenie Sądu każdorazowo była szczerą. Za powyższym przemawia w szczególności fakt, że pokrzywdzony z jednej strony był konsekwentny w swoim stanowisku (co do fakt nieznajomości w chwili zdarzenia osoby o imieniu S.), z drugiej na pytanie o S. udzielił wyczerpującej odpowiedzi. Zakładając przy tym, że O. P. celowo pominął wątek związany z S. K., naturalnym byłoby, że również na wprost zadane pytanie zaprzeczyłby znajomości z taką osobą, co jednakże nie miało miejsca, a co zdaniem Sądu świadczy o szczerości jego zeznań.

		<p>W oparciu o przedstawioną powyżej argumentację Sąd uznał zeznania O. P. za pełnowartościowy materiał dowodowy dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie, a ich kwestionowanie ich przez oskarżonych jako wyraz przyjętej przez nich linii obrony, której celem miało być podważenie zasadności stawianego im zarzutu.</p>
nagranie z monitoringu	<p>Pełnowartościowy i wysoce przydatny dowód, który pozwolił na weryfikację wiarygodności wyjaśnień oskarżonych i zeznań pokrzywdzonego.</p> <p>Nagrania te (obrazujące miejsce zdarzenia z kilku kamer) pozwalały precyzyjnie ustalić przedział czasowy zdarzenia tj. od 00:11:35 do 00:14:06.</p> <p>Z zapisów monitoringu wynika jasno, że o godz. 00:11:35 O. P. idzie korytarzem w kierunku łazienki (na jego lewej ręce widać że ma zegarek), o godz. 00:11:37 przekracza próg pomieszczenia, natomiast o godz. 00:11:39 wychyla głowę na korytarz, prawdopodobnie słysząc kierowane do niego przez oskarżonych wypowiedzi. Następnie o godz. 00:11:59 widać oskarżonego M. K. (1), a o godz. 00:12:00-00:12:03</p>	

	<p>oskarżonego A. C. (1), którzy idą wzdłuż korytarza i wchodzi do łazienki za pokrzywdzonym.</p> <p>Kolejno o godz. 00:12:11 do drzwi łazienki podchodzi mężczyzna – jak ustalono M. T., który ostatecznie nie wchodzi do wewnątrz i o godz. 00:12:18 kieruje się do pokoju nr (...) i wchodzi do niego o godz. 00:12:22.</p> <p>O godz. 00:14:03 z toalety pierwszy wychodzi oskarżony A. C. (1), za nim pokrzywdzony O. P., a o godz. 00:14:05 oskarżony M. K. (1). Na zapisie z monitoringu (godz. 00:14:05) widać, że pokrzywdzony po wyjściu z toalety na lewej ręce nie ma zegarka.</p>		
	zeznania świadka R. G.	Zeznania rzeczowe, znajdujące potwierdzenie w zeznaniach O. P. i jako takie bezsporne.	
1.1.2	wyjaśnienia oskarżonego A. C. (1)	Oskarżony A. C. (1) zarówno na etapie postępowania przygotowawczego jak i w trakcie postępowania sądowego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu tj. uszkodzenia samochodu osobowego S. (...) stojącego przy salonie samochodowym w P. przy ul. (...). Wyjaśnienia te zarówno, co do samego faktu uszkodzenia pojazdu, jak i okoliczności zdarzenia nie budziły	

		<p>żadnych wątpliwości Sądu, dodatkowo znalazły potwierdzenie w policyjnej notatce urzędowej z dnia 07.05.2019r., zeznaniach D. L. (kurier (...), który znalazł portfel z dokumentami na nazwisko A. C. (1)) i jako takie należało uznać je za bezsporne.</p>
<p>zeznania świadka K. B.</p>	<p>Zeznania rzeczowe, znajdujące potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego A. C. (1), protokole oględzin pojazdu i jako takie bezsporne.</p>	
<p>zeznania świadka R. P.</p>	<p>Zeznania rzeczowe, spójne, odnoszące się do kwestii ubezpieczenia uszkodzonego pojazdu, sposobu likwidacji szkody, podmiotu ubezpieczającego, które znalazły potwierdzenie w informacji udzielonej przez pokrzywdzonego (...) S. z o.o. z siedzibą w L. oraz dokumentach dotyczących naprawy pojazdu.</p>	
<p>dokumenty znajdujące się w aktach sprawy</p>	<p>W całości na wiarę zasługiwały dowody z dokumentów urzędowych, które zostały sporządzone w prawem przepisanej formie, przez odpowiednie organy i w zakresie ich właściwości. Autentyczność i prawdziwość pozostałych dokumentów nie była kwestionowana przez strony, zatem i Sąd nie</p>	

	znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego A. C. (1)	<p>Wyjaśnienia oskarżonego tylko w niewielkim stopniu okazały się przydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych (potwierdzenie pobytu w nocy z 4/5 października 2019 r. w hostelu pracowniczym przy ul. (...) w P., rozmowa z osobą narodowości u..</p> <p>Przesłuchany w charakterze podejrzanego w dniu 18 października 2019r. A. C. (1) nie przyznał się do stawianego mu zarzutu w całości. Oskarżony wyjaśnił, że w dniu zdarzenia faktycznie był w hostelu przy ul. (...) w P. wraz z R. (oskarżony M. K. (1)), gdyż poszukiwał w tym ośrodku (...) o imieniu S., który 04 października 2019 r. około godz. 18:00 na pętli S. w P. miał go zaczepić grożąc, że zgwałci jego matkę. Wskazał również, że postanowił pojechać do hostelu tylko i wyłącznie „rozprawić się” z U. o</p>	

imieniu S.. Po drodze na przystanku autobusowym spotkał R., który zgodził się na pójście z nim do hotelu. A. C. (1) przyznał, że w hostelu rozmawiał z jakimś U. w wejściu do toalety pytając go czy zna S., jednak zaprzeczył, że groził mu użyciem noża, czy też zabrał mu zegarek. Wskazał jedynie, iż podczas rozmowy miał przy sobie surowe jajko i powiedział U., że jak spotka S. to rozbije mu to jajko na twarzy. W dalszym toku postępowania oskarżony konsekwentnie podtrzymał swoje stanowisko w sprawie nie przyznając się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, ponieważ pozostawały one w znacznej części w sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonego O. P., które Sąd w oparciu o przedstawioną wyżej argumentację uznał za wiarygodne, jak również dowodem w postaci nagrania z monitoringu. Z dowodów tych, a zwłaszcza z zapisu monitoringu wynika niezbicie, nie tylko to, że oskarżeni znajdowali się w tym samym czasie, co pokrzywdzony w łazience, w której doszło do zdarzenia, lecz również, że O. P. przed wejściem do łazienki miał na lewej ręce zegarek, a w momencie

wyjścia z pomieszczenia wraz z oskarżonymi już go nie miał. Odnosząc się do powyższej kwestii odrzucić należy lansowaną przez A. C. (1), jak również M. K. (1) wersję zdarzenia, jakoby osobą która mogła zabrać zegarek pokrzywdzonemu był mężczyzna widoczny na monitoringu, który również wszedł do łazienki, w momencie gdy przebywali tam pokrzywdzony i oskarżeni. Z zapisu monitoringu wynika jednoznacznie, że mężczyzna – jak ustalono M. T. nie wszedł w ogóle do pomieszczenia, a od momentu otwarcia przez niego drzwi do łazienki do momentu kiedy skierował się do pokoju nr (...) upłynęło 7 sekund. Co więcej zachowanie M. T. pozwala twierdzić, że po otwarciu drzwi zobaczył oskarżonych i w związku z tym niezwłocznie wycofał się udając się do pokoju. Powyższe wyklucza nie tylko możliwość dokonania przez M. T. zaboru zegarka O. P., lecz dodatkowo zdaniem Sądu wskazuje, że istotnie po otwarciu drzwi do łazienki był on świadkiem sytuacji, która spowodowała, że postanowił nie wchodzić do tego pomieszczenia. W tym kontekście należy zwrócić uwagę na zeznania O. P., który kategorycznie zaprzeczył by do łazienki w trakcie zdarzenia wchodziła jakaś osoba, co dodatkowo podważa

twierdzenia oskarżonych o możliwości zaboru zegarka przez M. T.. Na koniec wskazać należy, że z zeznań pokrzywdzonego wynika, że w trakcie zajścia stał przodem do drzwi do łazienki, a zatem co do zasady powinien zauważyć wchodzącego do pomieszczenia mężczyznę. Pamiętać jednakże należy, że pokrzywdzony zeznał, że po wejściu do łazienki udał się do toalety i dopiero po wyjściu z kabiny zauważył oskarżonych. Jednocześnie z zapisu monitoringu wynika jednoznacznie, że M. T. otworzył drzwi do łazienki 32 sekundy po tym jak do pomieszczenia wszedł pokrzywdzony, a zatem nastąpiło to w momencie, gdy O. P. przebywał w kabinie i nie mógł go widzieć.

Jednocześnie, co istotne A. C. (1) przyznał, że z pokrzywdzonym O. P. „wyłącznie” rozmawiał, jednak z uwagi na jego arogancję mógł mu naubliżyć, a co częściowo potwierdza wersję zdarzeń prezentowaną przez pokrzywdzonego i stanowi dodatkowy argument przeczący tezie o pomówieniu.

Reasumując, Sąd uznał, że taki sposób składania przez A. C. (1) wyjaśnień, przedstawianie alternatywnych wersji zdarzenia,

		<p>kwestionowanie wiarygodności zeznań O. P. stanowiło przejaw nad wyraz umiejętnie prowadzonej przez oskarżonego linii obrony, której celem było podważenie zasadności stawianego mu zarzutu, a w konsekwencji uniknięcie odpowiedzialności karnej.</p>	
1.1.3	wyjaśnienia M. K. (1)	<p>Wyjaśnienia oskarżonego tylko w niewielkim stopniu okazały się przydatne dla czynienia ustaleń faktycznych (potwierdzenie pobytu w nocy z 4/5 października 2019 r. w hostelu pracowniczym przy ul. (...) w P., rozmowa z osobą narodowości u., ewentualne obrażanie tej osoby).</p> <p>M. K. (1) podczas przesłuchania w charakterze podejrzanego w dniu 25 października 2019 r. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których podał, że w dniu 5 października 2019r. był w hotelu pracowniczym przy ul. (...) w P.. Wskazał jednak, iż celem jego pobytu w hostelu było rozeznanie się przez niego w kwestii ewentualnego znalezienia lokum na okres zimowy. Oskarżony nie był pewny, czy w trakcie przebywania w hostelu był tam sam, czy też z A. C. (1). Wskazał także, że być może</p>	

znajdował się wówczas pod wpływem alkoholu. Nadto M. K. (1) podał, że wszedł do toalety w hostelu w celu załatwienia potrzeby fizjologicznej. Jednocześnie oskarżony wskazał, iż nie wyklucza, że mógł spotkać kogoś w toalecie i tej osobie naubliżyć, jednak zaprzeczył kategorycznie, że komuś groził. W dalszym toku postępowania oskarżony konsekwentnie podtrzymał swoje stanowisko w sprawie nie przyznając się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W oparciu o argumentację przedstawioną w części dotyczącej oceny wiarygodności wyjaśnień A. C. (1), Sąd odmówił przymiotu wiarygodności wyjaśnieniom M. K. (1).

Wyjaśnienia te nie tylko pozostają w sprzeczności z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym, ale są wewnętrznie sprzeczne i nielogiczne. Z jednej strony, bowiem M. K. (1) twierdził, że przyjechał do hotelu w celu zorientowania się, co do możliwości wynajęcia pokoju, z drugiej przyznał, że w toalecie mógł naubliżyć przebywającemu tam mężczyźnie. O ile fakt przyjazdu do hotelu robotniczego o północy w celu wywiedzenia się o ewentualną możliwość

		<p>wynajęcia pokoju jawi się jako mało prawdopodobny, o tyle przy przyjęciu prawdziwości powyższych twierdzeń, fakt agresywnego zachowania w stosunku do O. P. pozostaje całkowicie niezrozumiały i niewytłumaczalny. Z jakiego, bowiem powodu M. K. (1), który jak twierdzi przyjechał do hotelu by dowiedzieć się o możliwość wynajęcia pokoju i poszedł tam do łazienki, w celu załatwienia potrzeb fizjologicznych miałby naubliżać nieznanemu, przypadkowo spotkanemu mężczyźnie. Taka narracja, zdaniem Sądu uprawnia do twierdzenia, że wyjaśnienia oskarżonego podobnie, jak w przypadku A. C. (1) są wyrazem przyjętej przez M. K. (1) linii obrony, której celem miało być uniknięcie przez niego odpowiedzialności karnej.</p>	
<p>1.1.1 1.1.3</p>	<p>zeznania świadka P. P.</p>	<p>Sąd nie kwestionuje wiarygodności zeznań tego świadka, jednakże dla ustalenia stanu faktycznego istotnego z punktu widzenia stawianego oskarżonym zarzutu rozboju zeznania te okazały się nieprzydatne, a wniosek dowodowy złożony przez oskarżonego A. C. (1) o przesłuchanie tego świadka Sąd uznał jako</p>	

		<p>obraną przez niego linię obrony.</p> <p>P. P. podał okoliczności odnośnie zdarzenia mającego miejsce na pętli autobusowej przy pętli S. na przełomie września/ października 2019r., w którym brał udział oskarżony A. C. (1), który w sposób agresywny był zaczepiany przez jakiegoś obcokrajowca. Zeznania te korespondowały z wyjaśnieniami A. C. (1) i uprawdopodobniały faktyczny powód, dla którego oskarżeni w dniu 05 października 2019r. udali się do hotelu robotniczego tj. w celu rozmówienia się z S. K..</p> <p>Jednocześnie zeznania dotyczące rzekomego żądania przez pokrzywdzonego gratyfikacji finansowej od M. C. za wycofanie zeznań, jako informacje ze słyszenia udzielone świadkowi przez M. L., nie mogły stanowić materiału dowodowego podważającego skutecznie zasadność stawianego oskarżonym zarzutu dokonania rozboju.</p>	
<p>1.1.1</p> <p>1.1.3</p>	<p>zeznania świadka M. L.</p>	<p>Zeznania M. L. okazały się nieprzydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych istotnych w niniejszej sprawie, jednocześnie zdaniem Sądu miały stanowić potwierdzenie linii obrony oskarżonego A. C. (1).</p>	

M. L. zaprzeczyła, bowiem by kiedykolwiek doszło do rozboju na O. P., dodatkowo podała, że S. K. (1) i O. P. ukartowali spisek przeciwko A. C. (1), a następnie chcieli wyłudzić pieniądze w kwocie 1.000 zł od matki oskarżonego – M. C. za zmianę zeznań, jak również sugerowała, że pomówienie A. C. (1) mogło wynikać z zazdrości o nią S. K. (1), z którym się przez pewien czas spotykała.

Kwestia pomówienia oskarżonych przez O. P. i związana z tym chęć uzyskania korzyści finansowej od M. C. omówiona została w części odnoszącej się do oceny zeznań pokrzywdzonego i brak jest konieczności powielania przedstawionej tam argumentacji. Jednocześnie lansowany przez świadka wątek osobisty mający stanowić motywację działań O. P. jawi się jako całkowicie nierealny. Z zeznań M. L. nie wynika, by łączyły ją zarówno z A. C. (1), jak i S. K. na tyle bliskie relacje, by stanowiły one powód ich wzajemnej niechęci, czy wręcz wrogości. Co więcej, nie sposób przyjąć, że O. P. (zakładając hipotetycznie, że znał S. K. (1)) angażowałby się w sprawy osobiste kolegi z pełną świadomością grożącej mu za to odpowiedzialności karnej.

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1 i 7	A. C. (1) M. K. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przepis art. 280 § 1 k.k. statuuje przestępstwo rozbój w typie podstawowym. Rozbój jest przestępstwem, które charakteryzuje się podwójną kierunkowością działania sprawcy, z jednej strony sprawca działa w celu przywłaszczenia mienia i stosuje określone w art. 280 k.k. środki, zmierzające przez sparaliżowanie woli ofiary do zaboru mienia znajdującego się w jej posiadaniu. Z tego też względu użycie tych środków musi bądź poprzedzać zabór mienia, bądź też nastąpić jednocześnie z nim. Zabór w celu przywłaszczenia oznacza działanie w zamiarze wyjęcia rzeczy spod władztwa osoby prawnie nią władającej i wbrew jej woli objęcie we własne władanie przez sprawcę (wyrok SN z dnia			

11 lutego 1980 r., II KR 333/79, OSNPG 1980, nr 11, poz. 131).

Istnieją cztery formy czynności, za pomocą których sprawca może osiągnąć swój cel, i tak: użycie przemocy, groźenie natychmiastowym użyciem przemocy, doprowadzenie do stanu nieprzytomności oraz doprowadzenie do stanu bezbronności.

Znamiona kwalifikujące zbrodnię rozboju z art. 280 § 2 k.k. to posłużenie się bronią palną, nożem, innym podobnie niebezpiecznym przedmiotem lub działanie w inny sposób bezpośrednio zagrażający życiu lub wspólnie z inną osobą, która posługuje się taką bronią, przedmiotem, środkiem lub sposobem.

Odnosząc powyższe rozważania do realiów niniejszej sprawy i postawionego oskarżonym zarzutu dokonania rozboju w typie kwalifikowanym, Sąd uznał, że obaj oskarżeni obejmowali swoim zamiarem wszystkie elementy rozboju kwalifikowanego, w tym zabór mienia w postaci zegarka marki I. oraz posługiwanie się niebezpiecznym przedmiotem w postaci noża (tasak) używanego przez oskarżonego A. C. (1).

O. P. po zażądaniu wydania zegarka odmówił spełnienia polecenia i dopiero w momencie wyjęcia przez A. C. (1) noża typu tasak i zamachnięciu się w jego kierunku oraz na skutek wypowiedzianych gróźb pozbawienia życia czując realny stan zagrożenia wydał zegarek. W ocenie Sądu O. P. w ustalonym przebiegu zdarzenia słusznie nie miał wątpliwości w zakresie tego, że jak nie podporządkuje się żądaniom sprawców tj. nie wyda im zegarka, to oskarżony A. C. (1) za pomocą noża może zrobić mu krzywdę. Dodatkowym czynnikiem w zakresie podstaw takiego przekonania był gróźby słowne, które oskarżeni wypowiedzieli względem pokrzywdzonego. W tym stanie ich sposób zachowania mógł faktycznie być nieobliczalny i niekontrolowany, a finalnie prowadził do wywołania u pokrzywdzonego stanu bezbronności.

Zatem zabór mienia poprzedzony został doprowadzeniem O. P. do stanu bezbronności, przy czym dla osiągnięcia tego skutku A. C. (1) użył noża typu tasak, jednocześnie Sąd nie miał żadnych wątpliwości w zakresie tego, iż nóż użyty przez

oskarżonego A. C. (1) to niebezpieczny przedmiot w rozumieniu przepisu art. 280 § 2 k.k.

Jednocześnie działanie oskarżonych „wspólnie i w porozumieniu” oparte było na konstrukcji współsprawstwa, czyli takim działaniu, gdzie każdy ze współdziałających obejmował swoim zamiarem urzeczywistnienie wszystkich określonych przedmiotowo znamion czynu zabronionego. Przy czym subiektywny element współsprawstwa w postaci porozumienia występuje nie tylko w przypadku wzajemnego uzgodnienia przez wszystkich współsprawców woli popełnienia czynu zabronionego, lecz także świadome współdziałanie w popełnieniu przestępstwa (SN z 24.05.1976 r. OSNKW z 1976 r., nr 9, p. 117), istotne jest więc świadome współdziałanie w dokonani czynu zabronionego. Nadto wskazać należy, iż dla przyjęcia udziału w zdarzeniu popełnianym wspólnie i w porozumieniu nie jest konieczne by każdy ze współsprawców wykonywał tego samego rodzaju czynności, ich zakres może być mniej lub bardziej równomiernie podzielny na członków grupy

osób współdziałających. Wystarczy bowiem świadome połączenie działania jednego ze sprawców z działaniem drugiego człowieka lub grupy osób (por. wyr. SA w Katowicach z dnia 25.9.2003 r., II AKA 249/03, KZS 2004 r., Nr 2, poz. 38).

Działanie oskarżonych wspólne i w porozumieniu wynika z ustalonych okoliczności zdarzenia. Porozumienie oskarżonych miało charakter obopólnej zgodny na wzajemne działania oraz akceptowania w trakcie zdarzenia zachowania drugiego sprawcy, wspólne dążenie do tego samego celu.

Sąd przyjął, że zarówno oskarżony A. C. (1), jak i M. K. (1) dopuścili się popełnienia przypisanego im czynu w warunkach powrotu do przestępstwa – art. 64 §1 k.k.

I tak oskarżony A. C. (1) dopuścił się przypisanego mu czynu będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 23.01.2012r., sygn. XVI K 159/11 za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 03.02.2011r. do dnia 16.10.2013r. i od dnia 11.04.2017r. do dnia 28.07.2017r., w ciągu

pięciu lat po odbyciu w/
w kary popełnił umyślne
przestępstwo podobne do
przestępstwa za które był
już skazany

Oskarżony M. K. (1)
dopuścił się przypisanego
mu czynu będąc
uprzednio skazany
wyrokiem łącznym Sądu
Rejonowego Poznań Nowe
Miasto i Wilda w Poznaniu
z dnia 19.05.2015r., sygn.
VI K 222/15 m. in. za
przestępstwo z art. 157
§ 1 k.k. i art. 284 §
2 k.k. na karę 1 roku
i 6 miesięcy pozbawienia
wolności, którą odbywał
w okresie od dnia
27.08.2017r. do dnia
22.02.2019r., w ciągu
pięciu lat po odbyciu w/
w kary popełnił umyślne
przestępstwo podobne do
przestępstwa za które był
już skazany.

Podstawa

	Punkt Oskarżony rozstrzygnięcia z wyroku		
3.2. 3	A. C. (1)		
prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem			

7.Przestępstwo z art. 288 §1 k.k. polega m. in. na uszkodzeniu cudzej rzeczy. Uszkodzenie jest zachowaniem polegającym na naruszeniu substancji rzeczy, istotnych właściwości decydujących o jej przeznaczeniu i możliwościach jej wykorzystania powodującej, iż rzeczy nie można wykorzystać dla celów, dla których była pierwotnie przeznaczona i to zarówno, gdy niemożność wykorzystania rzeczy zgodnie z jej przeznaczeniem ma charakter trwały, jak i czasowy.

8.Przestępstwo z art. 288 §1 k.k. jest przestępstwem materialnym do jego znamion należy alternatywnie określony skutek w postaci zniszczenia, uszkodzenia lub uczynienia cudzej rzeczy niezdatną do użytku. Przestępstwo to ma charakter umyślny tak, więc sprawca musi mieć świadomość, iż jego zachowanie prowadzi będzie do zniszczenia, uszkodzenia lub uczynienia niezdatną

do użytku cudzej rzeczy lub, co najmniej mieć świadomość możliwości doprowadzenia do takiego stanu w wyniku swego zachowania.

Jednocześnie sprawca musi chcieć lub, co najmniej godzić się do wywołania swym zachowaniem określonych skutków w postaci zniszczenia, uszkodzenia lub uczynienia niezdadną do użytku cudzą rzecz.

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych nie budzi wątpliwości, że oskarżony dokonał uszkodzenia samochodu osobowego marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w postaci wgniecenia klapy komory silnika oraz zbitcie szyby przedniej. Działanie oskarżonego polegające na skakaniu po masce pojazdu było umyślne i wprost zmierzało do dokonania jego uszkodzenia. Tym samym A. C. (1), zarówno od strony przedmiotowej, jak i podmiotowej wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 288 §1 k.k. Ustalając wysokość szkody Sąd przyjął jej wartość odpowiadającą kosztowi brutto naprawy pojazdu, co wynikało z przedłożonej do akt faktury VAT, tj. kwotę 3.814,20 zł.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. C. (1)	1.	1.	Za przypisany A. C. (1) czyn z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy

pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę 150 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł.

okoliczności obciążające:

- działanie wspólnie i w porozumieniu z inną osobą,
- uprzednia karalność,
- działanie w warunkach powrotu do przestępstwa,
- działanie w stanie po spożyciu alkoholu, co w realiach zaistniałego zdarzenia stanowiło czynnik spustowy i wyzwoliło agresywne zachowanie

okoliczności łagodzące:

- pozytywna opinia z jednostki penitencjarnej, w której oskarżony przebywa w związku z stosowaniem wobec niego tymczasowego aresztowania

Wymierzając obok kary pozbawienia wolności karę grzywny Sąd kierował się potrzebą kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, a w tym zakresie zwłaszcza zapobieżeniu społecznemu poczuciu bezkarności sprawcy i braku odpowiedniej reakcji organów wymiaru sprawiedliwości na popełnienie przestępstw. Ustalona wysokość stawek dziennych w ocenie Sądu

			<p>jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego i społecznej szkodliwości jego czynu – wyrażająca się w wyżej przywołanych okolicznościach łagodzących i obciążających, natomiast stawka dzienna odpowiada stosunkom majątkowym i możliwościom zarobkowym oskarżonego.</p>
A. C. (1)	3.	3.	<p>Za przypisany A. C. (1) czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p><u>okoliczności obciążające:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - uprzednia karalność, - działanie w warunkach powrotu do przestępstwa, - działanie w stanie upojenia alkoholowego, co w realiach zaistniałego zdarzenia stanowiło czynnik spustowy i wyzwolilo agresywne zachowanie <p><u>okoliczności łagodzące:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - przyznanie się do winy i złożenie wyjaśnień, które przyczyniły się do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie, - wyrażenie skruchy, - pozytywna opinia z jednostki penitencjarnej, w której oskarżony przebywa w związku z stosowaniem wobec niego

			tymczasowego aresztowania
A. C. (1)	5.	5.	<p>Przypisane oskarżonemu czyny w części były przestępstwami podobnymi (godziły w mienie), co uzasadniało zastosowanie zasady absorpcji, jednocześnie brak tożsamości, co do czasu i miejsca działania, jak również działanie na szkodę różnych pokrzywdzonych przemawiało za wymierzeniem kary z zastosowaniem częściowej kumulacji.</p> <p>Sąd był władny wymierzyć oskarżonemu karę łączną pozbawienia wolności w granicach od 3 lat i 6 miesięcy do lat 4. Mając na uwadze powyższe podmiotowo-przedmiotowe związki czynów oskarżonego oraz ilość kar podlegających połączeniu uznać należało, iż adekwatną karą łączną w stosunku do czynów oskarżonego będzie kara 3 (trzech) lat i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>W ocenie Sądu tak ukształtowany wymiar kary będzie dla oskarżonego bodźcem do przemyślenia swego postępowania i uświadomi mu jego naganność. Z drugiej zaś strony, kara spełni swoje cele tak zapobiegawcze, jak i wychowawcze oraz spowoduje, że oskarżony</p>

			<p>nie będzie miał poczucia bezkarności.</p> <p>Dotychczasowa droga życiowa oskarżonego wskazuje, że jest on sprawcą niepoprawnym, recydywistą penitencjarnym, który mimo ponad 2-letniego pobytu w zakładzie karnym nie potrafi wyciągać z tego nauki na przyszłość i nadal wykazuje dalece lekceważący stosunek do obowiązujących norm prawnych i zasad współżycia społecznego.</p>
M. K. (1)	7.	7.	<p>Za przypisany czyn z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu karę 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę 150 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł.</p> <p><u>okoliczności obciążające:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - działanie wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, - uprzednia karalność, - działanie w warunkach powrotu do przestępstwa, - działanie w stanie po spożyciu alkoholu, co w realiach zaistniałego zdarzenia stanowiło czynnik spustowy i

wyzwolilo agresywne zachowanie,

- negatywna opinii z jednostki penitencjarnej, w której oskarżony przebywa w związku ze stosowaniem wobec niego tymczasowego aresztowania

okoliczności łagodzące:

- brak okoliczności łagodzących

Sąd uznał, że kara pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze będzie dla oskarżonego bodźcem do przemyślenia swego postępowania, a z drugiej strony spełni swoje cele tak zapobiegawcze, jak i wychowawcze oraz spowoduje, iż oskarżony będzie miał świadomość zagrożenia, jakie niesie za sobą popełnianie kolejnych przestępstw i nie będzie miał poczucia bezkarności. Dotychczasowa droga życiowa oskarżonego wskazuje, bowiem że jest on sprawcą niepoprawnym, wykazującym znaczny stopień demoralizacji, recydywistą penitencjarnym, który mimo kilkuletniego pobytu w zakładzie karnym z faktu kolejnych skazań i izolacji penitencjarnej nie potrafi wyciągnąć konstruktywnych wniosków i pozostając bezkrytyczny wobec swojego zachowania

			<p>ponownie wkracza na drogę przestępstwa.</p> <p>Wymierzając obok kary pozbawienia wolności karę grzywny Sąd kierował się potrzebą kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, a w tym zakresie zwłaszcza zapobieżeniu społecznemu poczuciu bezkarności sprawcy i braku odpowiedniej reakcji organów wymiaru sprawiedliwości na popełnienie przestępstw. Ustalona wysokość stawek dziennych w ocenie Sądu jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego i społecznej szkodliwości jego czynu – wyrażająca się w wyżej przywołanych okolicznościach łagodzących i obciążających, natomiast stawka dzienna odpowiada stosunkom majątkowym i możliwościom zarobkowym oskarżonego.</p>
<p>A. C. (1)</p> <p>M. K. (1)</p>	<p>2., 9.</p>		<p>W związku z dokonaniem przez oskarżonych rozboju na osobie O. P. i zaborem zegarka marki I. Sąd orzekł wobec oskarżonych solidarnie obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 400 zł, stanowiącej równowartość utraconego zegarka.</p> <p>Jednocześnie Sąd nie kwestionował</p>

			oszacowanej przez O. P. wartości utraconego mienia, albowiem odpowiadała ona jego wartości rynkowej przy uwzględnieniu jego zużycia (rynkowa wartość nowego zegarka marki I. wynosi około 700 zł).
A. C. (1)	4.		<p>W związku z dokonaniem uszkodzenia samochodu osobowego marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 3.814,20 zł stanowiącej koszt naprawy uszkodzeń pojazdu.</p> <p>Jednocześnie, z uwagi na dokonanie wypłaty odszkodowania pokrzywdzonemu (...) Sp. z o.o. przez ubezpieczyciela w ramach polisy autocasco, obowiązek naprawienia szkody, zgodnie z art. 49 §3 k.p.k. orzeczony został na rzecz (...) S.A. V. (...).</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. C. (1) M. K. (1)	6., 8.	6., 8.	Na poczet kary pozbawienia wolności należało zaliczyć oskarżonym okres rzeczywistego

			pozbawienia wolności w sprawie
7.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>1. Oddalenie wniosku dowodowego oskarżonego M. K. (1) o przesłuchanie w charakterze świadka D. S..</p> <p>Oskarżony M. K. (1) w toku rozprawy w dniu 03.07.2020 r. (k. 764 v) oraz w treści pisma z dnia 06.07.2020 r. (k. 781) wniósł o dopuszczenie dowodu z zeznań w/w świadka na okoliczność przebiegu zdarzenia, w tym powodu dla którego oskarżony udał się do hotelu pracowniczego przy ul. (...) w P..</p> <p>Wniosek dowodowy oskarżonego nie zasługiwał na uwzględnienie, albowiem okoliczność, jaka miałaby być udowodniona tj. potwierdzenie, iż M. K. (1) udał się do w/w ośrodka jedynie w celu</p>			

poszukiwania miejsca do zamieszkania w okresie zimowym, nie miała żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Przedmiotem sprawy było ustalenie, czy w nocy z 4/5 października 2019 r. w toalecie hostelu pracowniczego przy ul. (...) w P. doszło do przestępstwa rozboju na O. P. z użyciem noża. Żadnego znaczenia dla wyjaśnienia związanych z tym kwestii nie ma cel z jakim do hostelu udał się oskarżony. W przedstawionej sytuacji uznać należało, że okoliczność, której udowodnienia domagał się w swoim wniosku oskarżony M. K. (1), nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy i ustalenia stanu faktycznego.

2. Wniosek dowodowy oskarżonego A. C. (1) o przesłuchanie osoby widocznej na monitoringu, która wychodzi z pokoju i kieruje się w stronę toalety w momencie przebywania wewnątrz oskarżonych oraz pokrzywdzonego (k. 767).

W toku postępowania ustalono, że osobą widoczą na nagraniu z monitoringu jest M. T. (zajmujący pokój nr (...) w hostelu pracowniczym przy ul. (...) w P.). Przesłuchanie świadka M. T. okazało

<p>się niemożliwe z uwagi na niemożność ustalenia jego aktualnego miejsca pobytu.</p>	
<p>7. Koszty procesu</p>	
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>10 11</p>	<p>O kosztach pomocy udzielonej przez adwokata z urzędu Sąd orzekł na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.</p> <p>Stawka minimalna dla adw. K. T. jako obrońcy z urzędu wynosi łącznie kwotę 1.180,80 zł (w tym 23 % VAT – 220,80 zł) i obejmuje obronę A. C. (1) w toku postępowania przed Sądem Okręgowym w Poznaniu w sprawie sygn. III K 579/19 (600 zł + 3 x 120 zł - 4 terminy rozpraw).</p> <p>Natomiast stawka minimalna dla adw. A. T. jako obrońcy z urzędu wynosi łącznie kwotę 1.549,80 zł (w tym 23 % VAT – 289,80 zł) i obejmuje obronę M. K. (1) w toku postępowania przygotowawczego (300 zł) oraz w toku postępowania przed Sądem Okręgowym w Poznaniu w sprawie sygn.</p>

	III K 579/19 (300 + 600 zł + 3 x 120 zł - 4 terminy rozpraw).	
12	Z uwagi na sytuację majątkową i ograniczone możliwości zarobkowe oskarżonych, jak również fakt wymierzenia im bezwzględnych kary pozbawienia wolności Sąd na podstawie art. 624 k.p.k. i art. 17 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonych A. C. (1) i M. K. (1) od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kosztów sądowych i nie wymierzył im opłaty.	
6. Podpis		
Poznań, dn. 28 września 2020r. sędzia Izabela Dehmel		

ZARZĄDZENIE

Proszę:

1. Notować w kontrolce uzasadnień.

2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:

- oskarżonemu A. C. (1) z pouczeniem

- obrońcy oskarżonego A. C.

- obrońcy oskarżonego M. K.

3. Za 14 dni lub z apelacją.

Poznań, dn. 28.09.2020r.

Sędzia Izabela Dehmel